

Sygn. akt I ACz 424/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 300/14

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda R. S. o zwolnienie od opłaty od pozwu, która wynosi 9.297 zł. Sąd uznał, że sprawa nie wymaga pilnego podejmowania przez sąd czynności, a powód jest w stanie poczynić odpowiednie na ten cel oszczędności z dochodów z prowadzonej działalności, które w 2012r. wynosiły średnio ok. 8 tys. zł miesięcznie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wnosił o jego zmianę i zwolnienie go od opłaty od pozwu w całości, ewentualnie domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Wskazując na naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.) – dalej u.k.s.c. - twierdził, że wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego nie jest w stanie poczynić oszczędności na opłatę od pozwu w sytuacji, kiedy jego żona nie pracuje, sprawuje opiekę nad trojgiem dzieci i prowadzona przez powoda działalność gospodarcza jest jedynym źródłem utrzymania 5-osobowej rodziny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Odpłatność wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych jest w Polsce zasadą i tylko w sytuacjach wyjątkowych, a w stosunku do osób fizycznych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 102 ust. 1 u.k.s.c. można ubiegać o zwolnienie od kosztów sądowych.

Takie zwolnienie sprowadza się do finansowania procesu przez Skarb Państwa i jest formą pomocy socjalnej adresowaną do osób ubogich. Powoda do grona takich osób nie sposób zaliczyć, jeżeli weźmie się pod uwagę skalę prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w intratnej na rynku branży – skup trzody, wyroby masarskie (k.38), z której roczne przychody w 2012 r. sięgnęły kwoty ponad 6 mln zł (k.30), a wykazywany miesięczny dochód z tej działalności znacznie przekracza przeciętne wynagrodzenie w kraju. Należy zwrócić uwagę, że powód nie ujawnił swoich dochodów w bieżącym i ubiegłym roku, ograniczając się do udokumentowania danych z 2012 roku, wobec czego można sądzić, że dochody te są co najmniej porównywalne.

O możliwościach finansowych powoda świadczy też fakt, że - jak wynika z uzasadnienia pozwu - jeszcze w ubiegłym roku był w stanie wygospodarować kwotę ponad 185 tys. zł na koszty związane z nabyciem samochodu, którą uiścił pozwanemu tytułem zaliczki.

W tej sytuacji podzielić należy ocenę Sądu Okręgowego, iż pomimo że opłata sądowa od pozwu nie jest niska, to powód jest w stanie ją ponieść bez obawy popadnięcia w niedostatek zagrażający koniecznemu, minimalnemu utrzymaniu, nawet jeżeli wymagałoby to z jego strony określonych osobistych wyrzeczeń, czy też zaciągnięcia pożyczki.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.